

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ**

Warszawa, 22 maja 2019 r.

DMP-2.560.3.2019.AKo

**Pan Johannes Laitenberger
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji
Komisja Europejska**

HT.5594 - Public consultation on the Prolongation of the State aid Regulations and Guidelines reformed under the State Aid modernisation (SAM) package and expiring by the end of 2020

Szanowny Panie Dyrektorze,

w związku z opublikowaniem projektów aktów prawnych Komisji Europejskiej ws. przedłużenia okresu obowiązywania rozporządzeń i wytycznych Komisji wygasających z końcem 2020 roku:

- *projektu rozporządzenia Komisji w sprawie zmiany rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis oraz rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu w odniesieniu do okresu ich obowiązywania (dalej: projekt rozporządzenia) oraz*
- *projektu Komunikatu Komisji w sprawie przedłużenia obowiązywania wytycznych Komisji w sprawie pomocy regionalnej na lata 2014-2020 dotyczących krajowych map pomocy regionalnej, wytycznych Komisji w sprawie pomocy państwa na rzecz promowania inwestycji w zakresie finansowania ryzyka, wytycznych Komisji w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią, wytycznych Komisji*

dotyczących pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację oraz komunikatu Komisji w sprawie kryteriów analizy zgodności z rynkiem wewnętrznym pomocy państwa na wspieranie realizacji ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania (dalej: projekt komunikatu),

poniżej pragnę przedstawić następujące uwagi. Jednocześnie pragnę podkreślić, że na podstawie prawa krajowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do reprezentowania Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie pomocy publicznej. W związku z tym, uwagi przedstawione poniżej należy traktować jako oficjalne stanowisko Polski.

Należy w pierwszej kolejności zaznaczyć, że władze polskie z dużym zadowoleniem przyjmują propozycję Komisji w zakresie wydłużenia okresu obowiązywania rozporządzeń i wytycznych wygasających z końcem 2020 roku. Pozwoli to na przeprowadzenie przemyślanej, skutecznej ewaluacji obecnie obowiązujących zasad udzielania pomocy publicznej oraz wprowadzenie w jej wyniku oczekiwanych zmian i ulepszeń.

Władze polskie pozytywnie oceniają projekt uregulowania w art. 3 projektu rozporządzenia kwestii związanej z obowiązkiem przekazywania do Komisji skróconych informacji, o których mowa w art. 11 rozporządzenia (UE) 651/2014. Należy jednak zwrócić uwagę, że nałożenie na państwa członkowskie obowiązku przekazywania przedmiotowych informacji w sytuacji, gdy jedyna zmiana danego środka pomocowego polega na wydłużeniu okresu jego obowiązywania w związku z wydłużeniem okresu obowiązywania rozporządzenia (UE) 651/2014, może stanowić nadmierne obciążenie administracyjne dla podmiotów udzielających oraz monitorujących udzielanie pomocy publicznej. W związku z tym, władze polskie proponują - podobnie jak miało to miejsce w przypadku przedłużenia rozporządzenia (WE) 800/2008 - wprowadzenie w miejsce proponowanego art. 3 projektu rozporządzenia następującego przepisu:

„Jeżeli w wyniku zmiany rozporządzenia (UE) nr 651/2014 państwo członkowskie chce przedłużyć środki, w odniesieniu do których informacje zbiorcze zostały przedłożone Komisji zgodnie z art. 11 rozporządzenia (UE) nr 651/2014, informacje zbiorcze dotyczące przedłużenia tych środków uznaje się za przekazane Komisji, pod warunkiem że do przedmiotowych środków nie wprowadzono istotnych zmian.”.

Ponadto władze polskie chciałyby zwrócić uwagę na trzy zagadnienia problemowe, jakie zidentyfikowały w związku z przedłużeniem okresu obowiązywania rozporządzenia (UE) 651/2014. Pierwsza wątpliwość dotyczy programów pomocowych, dla których wymagane było sporządzenie planu ewaluacji, natomiast plan ten obejmował jedynie udzielanie pomocy w pierwotnym okresie obowiązywania rozporządzenia (UE) 651/2014.

Władze polskie chciałyby prosić o wskazanie, jak w związku z wydłużeniem okresu obowiązywania rozporządzenia (UE) 651/2014 należy postępować z takimi programami (czy możliwe będzie dalsze udzielanie pomocy na ich podstawie, czy będzie obowiązywać jakaś procedura zgłaszania takich programów do Komisji, etc.).

Po drugie, władze polskie pragną zwrócić uwagę, że przepisy rozporządzenia (UE) 651/2014 odwołują się dwukrotnie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 1303/2013. Dotyczy to art. 7 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) 651/2014 (zgodnie z którym - w przypadku pomocy regionalnej na rzecz rozwoju obszarów miejskich - *wysokość kosztów kwalifikowalnych można obliczyć zgodnie z formami kosztów uproszczonych określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 1303/2013*) oraz art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) 651/2014 (zgodnie z którym *kosztami kwalifikowalnymi są całkowite koszty projektu na rzecz rozwoju obszarów miejskich w zakresie, w jakim są one zgodne z art. 65 i 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 1303/2013*). W tym kontekście należy zauważyć, że rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 1303/2013 reguluje wdrażanie programów operacyjnych obecnej perspektywy finansowej, natomiast dla programów operacyjnych wdrażanych w przyszłej perspektywy finansowej wydane zostanie nowe rozporządzenie. W związku z tym, władze polskie powzięły wątpliwość, czy bez dokonania zmian ww. przepisów, pomimo przedłużenia okresu obowiązywania rozporządzenia (UE) 651/2014, możliwe będzie udzielanie pomocy regionalnej na rzecz rozwoju obszarów miejskich lub określanie kosztów kwalifikowanych zgodnie z formami kosztów uproszczonych również w ramach programów operacyjnych przyszłej perspektywy finansowej.

Po trzecie, władze polskie proponują wprowadzenie zmiany w przepisach dotyczących pomocy inwestycyjnej na propagowanie energii ze źródeł odnawialnych w celu ich dostosowania do przepisów *Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, dalej: dyrektywa REDII)*. Przepisy art. 26 Dyrektywy REDII wskazują na możliwość wykorzystywania biopaliw produkowanych z roślin spożywczych do produkcji energii w sektorach transportu drogowego i kolejowego w celu zapewnienia realizacji unijnego celu OZE. Przepis art. 41 ust. 2 rozporządzenia (UE) 651/2014, w praktyce nie odpowiada wskazanym przepisom dyrektywy REDII ponieważ wyklucza możliwość udzielania pomocy inwestycyjnej na biopaliwa wyprodukowane z roślin spożywczych. Analogicznie *Wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014-2020* w części 3.3 pomoc na energię ze źródeł odnawialnych, w punktach (113) i (121) uniemożliwiają stosowanie pomocy inwestycyjnej

na wspieranie biopaliw produkowanych z żywności. Przedłużenie okresu obowiązywania obu ww. aktów prawnych do 2022 r., bez uchylecia zawartego w nich zakazu udzielania pomocy inwestycyjnej na biopaliwa wyprodukowane z roślin spożywczych, utrwali brak możliwości udzielania wsparcia na ten cel o dwa lata poza 2020 rok, a zatem niezbędne jest dokonanie odpowiednich zmian w tym zakresie.

Z poważaniem
Marek Niechciał
Prezes Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
/podpisano elektronicznie/